

**Γράφει ο Στρατηγός εα Μιχαήλ Δημητρίου Κωσταράκος Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΕΘΑ
π. Πρόεδρος της Στρατιωτικής Επιτροπής της ΕΕ**

Δεν πρέπει να λησμονήσουμε ποτέ τον Στρατηγό Βασίλειο Γιαννόπουλο.

Πληροφορήθηκα ότι τις προηγούμενες μέρες έφυγε από κοντά μας ο Στρατηγός Βασίλειος Γιαννοπουλος. Δεν γράφω «εν αποστρατεία» γιατί ποτέ δεν αποστρατεύτηκε. Ήταν πάντα εκεί διαθέσιμος να συμβουλευθεί εμάς τους νεότερους

και να μοιραστεί μαζί μας τις γνώσεις του και την κοφτερή του αντίληψη για τα θέματα της γειτονιάς μας. Είχα την τιμή να είμαι υφιστάμενος του στο Κλάδο Πληροφοριών του ΓΕΕΘΑ και συνέχισα να είμαι θαυμαστής και δέσμιος των γνώσεων του και της προσωπικότητος του για τα επόμενα 20 χρόνια. Ο θαυμασμός όλων μας γι αυτόν ήταν απεριόριστος. Συνήθως απέφευγε να μιλάει για τον εαυτό του σοβαρά και συχνά σατίριζε τα επιτεύγματα του. Μέσα από το γέλιο καταλάβαινες το μέγεθος των πράξεων του. Και ήταν μοναδικός. Ήξερε τον αντίπαλο καλύτερα απ ότι ήξερε αυτός τον εαυτό του. Κι αυτό όχι μόνο θεωρητικά μέσα από βιβλία και σε ακαδημαϊκές αίθουσες, αλλά μέσα από πραγματικά δραματικές καταστάσεις στο πεδίο. Εκεί που αυτός μόνος του είχε παλέψει και είχε νικήσει, περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο. Δεν ήταν όμως ούτε υπερφίαλος ούτε αλαζονικός. Ήταν πάντα ταπεινός και ανθρώπινος και αυτό ήταν η δύναμη του. Όταν έγινα ΑΓΕΕΘΑ άρχισε να μου μιλάει στον πληθυντικό, παρόλα τα 10 χρόνια που μας χώριζαν, χρησιμοποιώντας την προβλεπόμενη προσφώνηση. Οι σωστοί στρατιώτες σκέφτηκα, παραμένουν στρατιώτες σ όλη τους τη ζωή.

Είχα την τιμή να χειριστώ υπό τας διαταγές του, την κρίση των S-300 και του Οτσαλάν και πιστεύω ότι οι εκτιμήσεις του και οι εισηγήσεις του προς την τότε ανώτατη πολιτική ηγεσία προσέφεραν ανεκτίμητη υπηρεσία στη χώρα και τη γλύτωσαν από περιπέτειες. Ήταν περήφανος γι αυτό και εγώ το ίδιο περήφανος μαζί του. Αργότερα η ηγεσία του ανέθεσε την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 και φυσικά η απόλυτη ασφάλεια που επεκράτησε την δικαίωσε απόλυτα. Η πορεία του στην τοπική αυτοδιοίκηση ήταν επίσης σημαντική ως Δήμαρχος Κάτω Νευροκοπίου και πιστεύω ότι οι συμπατριώτες του συμφωνούν μαζί μου. Χρησιμοποίησα τις εκτιμήσεις και τις απόψεις του και σαν Αρχηγός ΓΕΕΘΑ αλλά και σαν Πρόεδρος της Στρατιωτικής επιτροπής της ΕΕ προσπαθώντας να περιγράψω στις Βρυξέλλες την πραγματική κατάσταση στη γειτονική χώρα. Ενοχλήθηκαν κάποια πολύ σημαντικά ονόματα των Βρυξελλών με τις αναφορές μας, αλλά κάθε φορά ο Γιαννόπουλος είχε δίκαιο.

Μίλησα μαζί του πριν μερικούς μήνες και μου φάνηκε πολύ «κουρασμένος». Ποτέ όλα αυτά τα χρόνια δεν απάντησε στην ερώτηση μου για την υγεία του. Χθες που έμαθα για την απώλεια του, στο μυαλό μου ήρθε αυτόματα η σκέψη ότι χωρίς τον Στρατηγό Γιαννόπουλο η Ελλάδα και οι Ένοπλες Δυνάμεις της είναι σίγουρα φτωχότερες. Και μετά ο λόγος του Στρατηγού ΜακΑρθουρ: «Old soldiers never die, just fade away – Οι γέροι στρατιώτες δεν πεθαίνουν ποτέ, μόνο ξεθωριάζουν».

Ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει Στρατηγέ.